

Presisering angående høringsspørsmålet om de åtte utviklingsområdene:

Det har kommet fram en viss usikkerhet om hva menighetsrådene skal ta stilling til ved å prioritere 3 av de 8 utviklingsområdene.

Vi presiserer derfor følgende: Dette er utviklingsområder som MR skal vurdere om det er smart å jobbe med i kirken i Stavanger som helhet eller énhet. Utgangspunktet for de åtte punktene er at de peker på utfordringer som selvsagt jobbes med i lokalmenighetene allerede, men der man ser at et **felles arbeid på vegne av kirken i Stavanger som helhet** kunne vært nyttig og gitt gode resultater.

Det høringen **ikke** spør etter, er hva den enkelte menighet vil arbeide med hos seg selv. Det har menighetsrådene arbeidet med (og arbeider kontinuerlig med) i sine lokale handlings- og strategiplaner, og det kan leses ut av årsrapportene fra menighetene.

Høringsspørsmålet er altså noe annet. Men menighetene kan bruke sine lokale planer og erfaringer inn i disse drøftingene på flere ulike måter. F.eks. spørre:

-Hvilke av de åtte punktene er vi svakest på lokalt, når vi ser hva vi får gjort og hva som står i våre lokale planer? Hvilke punkter ville vi derfor være glad for at det arbeides med på tvers av menighetsgrensene, og slik komme også befolkningen som utgjør vår egen menighet til gode?

-Hva er vi gode på lokalt? Hva kjennetegner vår menighets suksesshistorier? Er det noen av de åtte punktene vi allerede har så gode erfaringer med lokalt, at vi tenker at vår modell bør komme hele byens befolkning til gode, og derfor prioriteres høyt på lista over hva som kan jobbes med i kirken som helhet?

-Eller man kan velge å se bort fra både lokale planer og lokalmenigheten i det hele tatt i dette spørsmålet og i stedet spørre: Hvilke av de åtte punktene mener MR-medlemmene kirken i Stavanger vil ha mest igjen for å jobbe med som helhet ovenfor sine 87.000 medlemmer eller 132 000 innbyggere, uavhengig av hvilken menighet de bor i?

-En kan også ta utgangspunkt i at det noen ganger er en fordel å være så lokale og små som mulig, mens det andre ganger er en styrke å være så store og mange som mulig. I hvilke av de åtte punktene ser man størst potensial for å utnytte det at vi i fellesskap er store og mange?

NB! Det trenger ikke være en motsetning mellom lokale planer og hva man tenker er viktig for byen som helhet. Men det er altså heller ikke et must at det er 100% samsvar mellom lokalt og «regionalt».

Følgende står om dette i høringen:

På side 2 i høringen står det:

«1) Et tettere samarbeid der kirken i Stavanger framstår som én enhet innenfor åtte utviklingsområder.

Utviklingsområdene skal tjene kirken i hele Stavanger og jobbes med i fellesskap.»

Videre på side 4:

« A. Felles utviklingsområder for kirken i Stavanger

Det anbefales å følge to utviklingsspor i kirken i Stavanger i arbeidet med å bli mer relevant, utvikle en god organisasjonskultur og en smart ressursbruk.

Det ene sporet handler om lokal menighetsutvikling og er soknerådernes oppgave. Disse velger selv sine særlige satsingsområder, jfr. §9 i Kirkeloven. Styringsgruppa vil hevde at systematisk menighetsutviklingsarbeid er en forutsetning for de nye soknene som foreslås i forslag B.

KOMMENTAR: Dette ovenfor er altså det lokale planarbeidet som høringen ikke spør etter. Men så kommer det følgende:

Kirken må i større grad enn i dag samkjøre sitt arbeid innenfor en del arbeidsområder. Selv om alle kirkemedlemmer tilhører en lokalmenighet ut fra bostedsadresse, er avstandene små. Dette bør utnyttes bedre og på flere områder enn man gjør i dag. Det handler også om muligheten for å benytte og videreutvikle spesialkompetanse og ekspertise, både blant menighetenes medlemmer og de ansatte medarbeiderne, på tvers av soknegrensene.

Prosjektet peker særlig på 8 slike utviklingsområder:»

04.10.17

Tor Magne Nesvik

Prosjektleder

Kirken i Stavanger mot 2020

tn382@kirken.no

tlf. 91197737